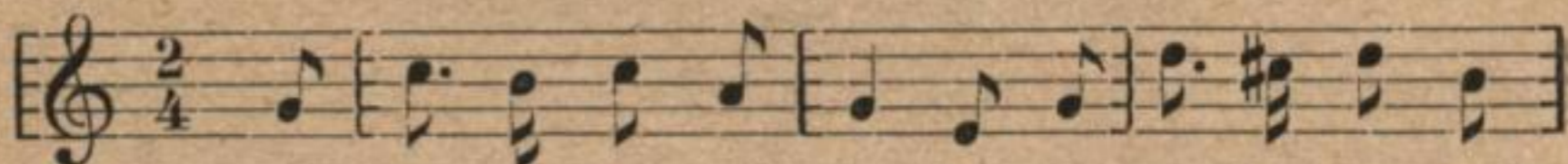

F. Towařšna radosć a žort.

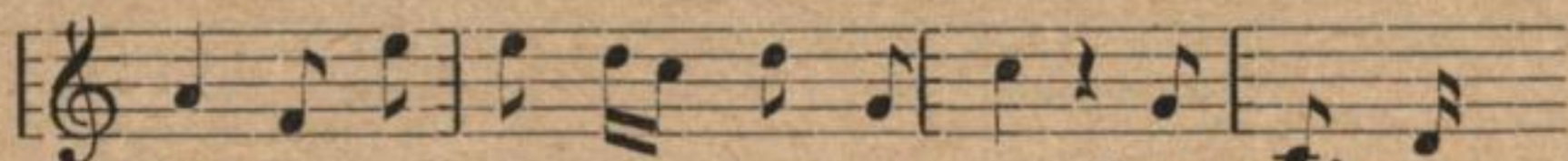
109. Piwny spěw.

Moderato.

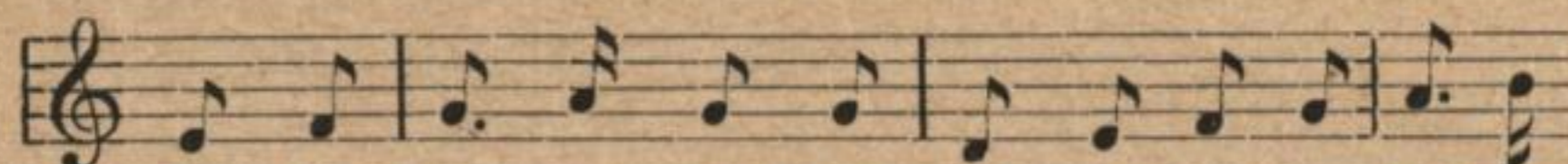
Jurij Słodeńk.

1. My sy-da-my so k blidu, my sy-da-my so

k blidu, my pi-wa lač-ni smy. Štóž pře-ćel-

stwo chce z na-mi měć, tón nje-smě žadyn šel-ma

być, kiž do-bre pi-wo zac-pi.

2. My sedźimy tu k radže ;,: a takle sudźimy:
njech woda wjerći kolesa, my pak na naše spuš-
ćadła sej pušćić chcemy piwo.

3. Hdže je tón w bělej fali, ;,: kiž piwo naliwa?
Wuj zwólny, běłofalaty je džensa muž nam witany:
my chcemy karaněk wupić.

4. Mój towařšo, mój bratře, ;,: sy ty sej zažehlił?
My trubku chcemy wukurić, do mróćelow so za-
walić a karaněk pódla wupić.

5. Na palenc khory leži ;,: tón wowrótnjeny
swět; naš jedyn lěpje rozymi, što lěpši krej, móc
posylni: my pijemy swój karaněk.